

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa Y.) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w [...] przeciwko A. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 31 sierpnia 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 listopada 2020 r., sygn. akt I AGa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od A. W. na rzecz Y. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w [...] kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Pozwany wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 25 listopada 2020 r., zaskarżając ten wyrok w całości, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na istniejące w sprawie istotne zagadnienie prawne: Czy merytoryczne stanowisko co do żądania strony przeciwnej, które to żądanie poprzedzone może być przedsądowym wezwaniem, a na gruncie Konwencji CMR fakultatywną reklamacją, zaprotokołowane w dokumencie urzędowym, jakim jest protokół

rozprawy, stanowi odpowiedź w formie pisemnej w rozumieniu art. 32 ust. 2 Konwencji CMR, czy nie spełnia tego wymogu?

W odpowiedzi na skargę powód wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, względnie jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie prawne powinno, przede wszystkim, być sformułowane w oparciu na okolicznościach mieszczących się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01), a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 października 2002 r., III CZP 66/02; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02, i z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08). Skarżący, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. Chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym (postanowienie Sądu Najwyższego z 10 grudnia 2020 r., I CSK 19/20).

Sformułowane przez skarżącego zagadnienie prawne nie czyni zadość tym wymaganiom. Po pierwsze, z treści uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie wynika, aby w zakresie przedstawionego zagadnienia prawnego istniały w orzecznictwie lub doktrynie wątpliwości ani możliwe do przyjęcia rozbieżne interpretacje prawne. Skarżący w lakonicznym,

półstronicowym uzasadnieniu ogranicza się jedynie do wskazania, że „zagadnienie to nie ma rozstrzygnięcia na gruncie orzecznictwa i doktryny”, nie przytaczając jakichkolwiek własnych argumentów mogących prowadzić do rozbieżnych ocen. Po drugie, przedstawione zagadnienie nie ma charakteru uniwersalnego, ale jest ściśle osadzone w stanie faktycznym stanowiącym podstawę zaskarżonego wyroku. Skarżący domaga się w istocie dokonania oceny prawidłowości zastosowania przez Sąd Apelacyjny przepisu objętego sformułowanym zagadnieniem (art. 32 ust. 2 Konwencji CMR) w odniesieniu do konkretnego oświadczenia złożonego przez stronę. Innymi słowy, skarżący nie domaga się rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego, ale dokonania kwalifikacji zachowania strony w kontekście art. 32 ust. 2 Konwencji CMR.

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.) obciążył pozwanego kosztami postępowania kasacyjnego.